

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/102/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121575990
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121575990.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. X.X.XXXX, B. – C., B. D. XX/XX, zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 455,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 45Csp/64/2022-156 z 13.9.2022 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. žalobu v celom rozsahu zamietá, II. žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

2.1. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 455,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 455,92 eur od 15.7.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Nárok si uplatnil na tom skutkovom základe, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu, t.j. Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany, 2.8.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver s č. XXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva). Predmetom bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s rámcom 1.600 eur a výškou mesačnej splátky 59,87 eur. Žalovaná na základe zmluvy čerpana sumu 2.340 eur a pred postúpením pohľadávky uhradila celkovo sumu 1.884,08 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok na sumu 455,92 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a celkovými úhradami žalovanej (2.340 eur – 1.884,08 eur), zvyšnú časť si žalobca v konaní neuplatnil. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania počnúc 15.7.2021.

2.2. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala odpor, v ktorom uviedla, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva, namietala, že nebola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., preto veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové plnenie úveru (§ 11 ods.2) a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods.1 cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná taktiež namietla, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/, čo vedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ročná úroková sadzba vo výške 20,50 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú a určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek. Žalovaná poukázala na to, že veriteľ nepreukázal, že by vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala výzva, preto pre rozpor s § 53 ods. 9 OZ bolo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru neplatným právnym úkonom.

2.3. Súd po vykonaní dokazovania vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 2, § 7 ods. 15, 16, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 ZoSÚ a vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver z 2.8.2016. Súd zistil, že zmluva má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Takto spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne odmietnutím spotrebiteľa prijať dodávateľom vopred nastolené podmienky.

2.4. V danom prípade žalovaná namietala neskúmanie bonity pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prejednávanej veci informácie poskytnuté žalovanou pri uzatvorení zmluvy, ktoré sú obsahom zmluvy, nemohli postačovať na riadnu analýzu jej úverovej schopnosti a pôvodný veriteľ týmto spôsobom porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. K predmetnému súd dodal, že žalobca v reakcii na námietky žalovanej vo veci neskúmania jej bonity, vo vyjadrení z 22.2.2022 len stroho uviedol, že vzhľadom na údaje uvedené v zmluve z 2.8.2016 má za to, že pôvodný veriteľ overil schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver a výsledkom bol jednoznačný záver o jej platobnej schopnosti splácať poskytnutý úver. Súd obranu zo strany žalobcu nepovažoval za dostatočnú a má za to, že následkom toho v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ nemohol pôvodný veriteľ požadovať od spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Skúmanie bonity nespĺňalo ani minimálne štandardy. Bez zistenia, overenia a zohľadnenia príjmov a výdavkov právny predchodca žalobcu nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovanej.

2.5. Vzhľadom na vyššie konštatované porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ a následok predpokladaný v § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ má súd za to, že neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky aj zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu. Pre postúpenie pohľadávky musia byť naplnené podmienky v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ. Veriteľ nebol oprávnený predmetný úver predčasne zosplatiť, a preto nebolo preukázané splnenie zákonnej podmienky platného postúpenia pohľadávky evidovanej voči žalovanej. Vychádzajúc z uvedeného súd riešil otázku aktívnej legitímácie žalobcu.

2.6. Súd dospel v danej veci k záveru, že vzhľadom na nepreukázanie platného postúpenia pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, nebola v konaní preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu a žalobu zamietol. Poukázal na rozhodnutie 2Cdo/205/2009 z 29.6.2010.

2.7. Pre úplnosť dodal, že v konaní boli stranami vznesené rôzne ďalšie argumenty, ktorými sa už súd nezaoberal, nakoľko ustálená judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

2.8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

3.1. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, h/ CSP.

3.2. Žalobca odvolacie dôvody odôvodnil tým, že v konaní existovala negatívna procesná podmienka - prekážka právoplatne rozhodnutej veci a podanie odporu neoprávnenou osobou. 3.3. Uviedol, že odpor proti platobnému rozkazu podala na základe priloženého poverenia z 1.2.2021 udeleného v zmysle § 23 ods. 4 z. č. 305/2014 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o e-Governmente) E. D. B., advokát so sídlom F. D. XXXX/ X, G.. Poverenie bolo udelené na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana bez obmedzenia.

3.4. Citoval znenie § 13 ods. 6, § 23 ods. 4 písm. a/, b/ zákona o e-Governmente, a konštatoval, že odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicke podpísaný JUDr. Petrom Vachanom, ale podpísala ho E. D. B. ako fyzická osoba. Súčasťou podaného odporu proti platobnému rozkazu bolo poverenie, aby E. D. B. konala v mene JUDr. Petra Vachana, pričom odpor proti platobnému rozkazu podpisovala svojím KEP-om, a to len na základe poverenia, ktoré ju oprávňovalo na prístup do elektronickej schránky JUDr. Petra Vachana, pričom E. D. B. nepriložila žiadne substiučné splnomocnenie ani žiadne iné plnomocnenstvo, ktoré by jej dovoľovalo konať za túto advokátsku kanceláriu. Ďalej žalobca poukázal na § 821 ods. 3 z. č. 757/2004 Z.z. o súdoch.

3.5. Na základe uvedeného žalobca zastáva názor, že ak odpor proti platobnému rozkazu doručený Okresnému súdu Banská Bystrica bol autorizovaný KEP fyzickej osoby E. D. B. na základe predloženého

poverenia, potom nemožno hovoriť o splnení podmienky napísania a podpísania odporu JUDr. Petrom Vachanom a ide o podanie bez autorizácie odporu proti platobnému rozkazu JUDr. Petrom Vachanom ako právny zástupcom, t.j. odpor podaný neoprávnenou osobou, ktorý mal byť odmietnutý, v dôsledku čoho nadobudol právoplatnosť platobný rozkaz a vykonateľnosť a založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre toto konanie.

3.6. Ďalej poukázal na § 125 ods. 2 CSP a konštatoval, že odpor proti platobnému rozkazu nebol dodatočne podpísaný v lehote 10 dní od doručenia konajúcemu súdu a zastáva názor, že ide o neodstrániteľnú vadu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre 9CoCsp/39/2021, uznesenie Krajského súdu v Žiline 9CoCsp/25/2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre 8CoCsp/30/2021 a na základe uvedeného tvrdí, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu.

3.7. S ohľadom na uvedené má žalobca za to, že konajúci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Citoval znenie § 268 písm. a/, § 230 CSP a poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/14/2019, Krajského súdu v Prešove 10Co/57/2017, Krajského súdu v Trnave 26Co/52/2019. Na prejednávanej právnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 45Csp/64/2022 sa nemôže preto podľa názoru žalobcu nič meniť. Následné rozhodnutie okresného súdu, voči ktorému smeruje toto odvolanie, nakoľko platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a založil tak prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pre ktoré neprichádza v úvahu jej opätovné preskúmanie. Všetky následné rozhodnutia po vydaní platobného rozkazu sú preto nulité rozhodnutia vrátane vydaného rozsudku vo veci samej, ktoré nemôžu zmeniť právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu.

3.8. Ďalej žalovaný namietal splnenie podmienok v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Zastáva názor, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. V rámci kontraktčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti postupcu, ktorú mu ukladalo vtedy platné a účinné znenie príslušných ustanovení zákona. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, informácie poskytnuté žalovaným vrátane údajov zo spoločného úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver.

3.9. Citoval znenie § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 ZoSÚ a konštatoval, že z týchto ustanovení je zrejmé, že na to, aby veriteľ bol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové zaplatenie spotrebiteľského úveru, je nutné, aby v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ konal s odbornou starostlivosťou. V posudzovanom prípade má žalobca za to, že v danom prípade boli zo strany veriteľa - postupcu splnené všetky povinnosti, ktoré mu ukladá zákon, v podobe § 7 ods. 1 ZoSÚ pre dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity klienta.

3.10. V konkrétnom prípade veriteľ postupoval nasledovne: existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra a zistil existujúce úverové zaťaženia s mesačnou splátkou spolu vo výške 172 eur, a to konkrétne spotrebný úver vo finančnej inštitúcii L02 s mesačnou splátkou 118 eur, kreditní karty splátkové, 27/11/2013, vo finančnej inštitúcii L01 s mesačnou splátkou 54 eur. Spotrebiteľ deklaroval ako výšku splátok voči spoločnostiam sumu 250 eur. Po odrátaní mesačnej splátky splátkového úveru v zmysle vyššie uvedeného, žalovaný čerpal z iného nebankového subjektu produkt s mesačnou splátkou vo výške 132 eur, ktorý však nie je uvedený v registri bankových produktov. Žalobca, preto pre účely posúdenia schopnosti splácania úveru bral do úvahy výšku zaťaženia v sume 304 eur. Spotrebiteľ v žiadosti deklaroval príjem 700 eur. Ten preukázal výpisom z bankového účtu. Príjem manžela bol deklarovaný v sume 1.400 eur. Ďalej uviedol rodinný stav vydatá a počet vyživovaných detí 0. Ako formu bývania uviedol spotrebiteľ vlastný byt a v rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálne minimum pre spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb vo výške 160 eur, 2 x 80 eur na členov domácnosti, a paušálne náklady na bývanie vo výške 90 eur. V tejto súvislosti do pozornosti súdu dal skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma 160 eur + 90 eur. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti a jednak z dôvodu častých zmien výšky týchto nákladov. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 700 eur - 304 eur - 250 eur = 146 eur. Disponibilný zostatok bol vyšší ako splátka schvaľovaného úveru.

3.11. Žalobca poukázal na to, že v danom prípade nie je zrejmé, na základe čoho súd ustálil, že skúmanie bonity žalovaného bolo nedostatočné, prípadne v rozpore so zásadami dodržiavania odbornej starostlivosti. Je zrejmé, že postupca mal pri preverovaní bonity klienta k dispozícii okrem

údajov z úverového registra, ktoré obsahujú komplexné údaje o úverovej histórii žalovaného, spolu s údajmi o aktívnych záväzkoch, aj informácie týkajúce sa príjmu žalovaného, ako aj príjmy v spoločnej domácnosti. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o platobnej spôsobilosti/schopnosti žalovaného splácať daný úver. Súd sa pri posudzovaní skúmania bonity žalovaného zo strany postupcu s odbornou starostlivosťou jednostranne postavil na stranu žalovaného, ktorý napriek tomu, že si bol vedomý toho, že pred uzavretím zmluvy poskytol postupcovi údaje týkajúce sa jeho bonity, no napriek tomu v predmetnom konaní namieta jej nedostatočné skúmanie zo strany veriteľa, pričom súd nevyhodnotil žalobcom predložené dôkazy správne (skúmaním úverového registra išiel postupca nad rámec povinností uložených mu ZoSÚ pre posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou), čím došlo zo strany súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

3.12. Žalobca považuje za preukázané, že súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy aj s ohľadom na určité špekulácie súdu, že dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľove náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti, čo považuje žalobca za spôsob vybočujúci, resp. výrazne prekračujúci rámec zákona. Zákon totiž jednoznačne upravuje, aké parametre platobnej schopnosti spotrebiteľa je dodávateľ povinný skúmať a ako ich neskúmanie sankcionuje. Pokiaľ však súd arbitrárne a jednostranne dopĺňa podmienky o také, ktoré zákon neuvádza, čo navyše v danom prípade sankcionuje najprísnejšou sankciou - zamietnutím žaloby, takýto postup nemá podľa názoru žalobcu oporu v zákone ani v základných princípoch spravodlivého procesu a dochádza tak zo strany súdu jednak k nesprávnemu právnemu posúdeniu, ale aj k neprimerane extenzívnemu výkladu zákona, ktorým sa v konečnom dôsledku znemožňuje žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3.13. Žalobca má za to, že pôvodný veriteľ disponoval pred poskytnutím úveru dostatočnými a overenými informáciami, na základe ktorých bol schopný získať objektívny obraz o žalovaného finančnej situácii a jeho schopnosti predmetný úver splácať, a preto je toho názoru, že pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta dostatočne, a to i nad rámec požadovaný zákonom. Ak by tomu tak nebolo, išiel by sám proti sebe, nakoľko by sa nechcene vystavil riziku platobnej neschopnosti žiadateľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 8Co/233/2019.

3.14. Na základe uvedeného je potrebné právne uzavrieť, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu vykonal skúmanie bonity žalovaného v príslušných databázach a registroch. Žalobca je toho názoru, že postupca postupoval pri poskytovaní úveru v prísnom súlade s § 7 ods. 1. Súd tvrdenie, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca bol býval posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver dostupnými prostriedkami a z uvedeného dôvodu skonštatoval, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. K uvedenému opakovane uviedol, že v priebehu konania žalobca relevantným spôsobom súdu ozrejmil, akým spôsobom skúmal právny predchodca žalobcu bonitu klienta pred poskytnutím úveru, a to podaním z 19.9.2022.

3.15. Žalobca sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu v napadnutej časti. Navrhuje, aby odvolací súd preskúmal rozsudok a zmenil ho tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č.l. 213) podaním z 26.10.2022, v ktorom uviedla, že zo strany žalobcu bolo namietané, že odpor voči platobnému rozkazu nepodpísala oprávnená osoba. Poukázala na § 125 ods. 2 CSP a výklad zo strany žalobcu, ktorým poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre je nesprávny, nakoľko v danom prípade ide o podanie, ktoré možno považovať za podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe, autorizované zaručeným elektronickým podpisom na základe poverenia E. D. B., a teda na daný prípad nemožno aplikovať § 125 ods. 2 CSP, keďže nejde o podanie bez autorizácie. Žalovaná zastáva názor, že na základe poverenia bola oprávnená osoba poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke právneho zástupcu žalovanej, a teda odpor proti platobnému rozkazu bol podaný v súlade so zákonom.

4.2. Ak súd mal pochybnosti o plnej moci, mal vyzvať žalovanú na predloženie plnej moci pre svojho právneho zástupcu, takéto nekonanie však nemôže ísť na neprospech žalovaného aj s tým poukazom, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu a pohľadávku nadobudol v rozpore so zákonom. Žalovaná poukázala na § 299 ods. 2 CSP.

4.3. Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá je už uzatvorená v rozpore s § 225 ods. 2 OZ predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto platobný rozkaz nemal byť vydaný. Nad rámec uvedeného poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS/1/2022 vo veci zjednotenia právneho názoru

vyssloveného prvým senátom ústavného súdu v uznesení sp. zn. I. ÚS 166/2021 z 20.4.2021 a odlišného právneho názoru, ku ktorému dospel tretí senát ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 324/2021, rozhodol v prospech vyššej ochrany práv spotrebiteľov. Podľa názoru žalovanej je v právnom štáte neakceptovateľné, aby nedôslednosťou vyššieho súdneho úradníka v rámci upomínacieho konania dochádzalo k vydávaniu platobných rozkazov v rozpore so zákonom už iba z toho dôvodu, že vyšší súdny úradník ex offo nepreskúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní.

4.4. Citovala znenie § 129 ods. 4 CSP, čl. 4 ods. 2 CSP a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok právny zástupca žalobcu predkladá plnomocenstvo so zaručenou konverziou, čím podľa názoru žalobcu bolo jednoznačne preukázané právne zastúpenie advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o. Uvedený názor je podporený Najvyšším súdom SR 8Sžf/15/2011 z 12.10.2011.

4.5. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril (č.l. 127) a uviedol, že trvá na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok, prípadne ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7.1. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. a/ CSP spočíva v tom, že neboli splnené procesné podmienky, ktorými sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Právna teória rozdeľuje procesné podmienky a) na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia...); c) vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti); d) negatívne procesné podmienky (prekážky rei iudicatae, listispendencie). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

7.2. Žalobca nespĺnenie procesných podmienok vidí v tom, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému bol podaný odpor neoprávnenou osobou a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a skutočnosť, že súd vo veci konal a rozhodol považuje za porušenie práva na spravodlivý proces.

7.3. Základný problém spočíva v tom, že odpor proti platobnému rozkazu podala na základe priloženého poverenia z 1.2.2021 udeleného v zmysle § 23 ods. 4 z. č. 305/2014 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o e-Governmente) E. D. B., advokát so sídlom F. D. XXXX/X, G.. Poverenie bolo udelené na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana bez obmedzenia.

8.1. Podľa § 13 ods. 4 z. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou. Správca modulu elektronickej schránky zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronickej schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenu na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou

a) fyzickej osoby je fyzická osoba, pre ktorú bola elektronickej schránka zriadená,

b) fyzickej osoby podnikateľa je fyzická osoba podnikateľ, pre ktorú bola elektronickej schránka zriadená,

c) právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu,

d) orgánu verejnej moci je orgán verejnej moci, pre ktorý bola elektronickej schránka zriadená, a vedúci tohto orgánu verejnej moci,

e) zapísanej organizačnej zložky je vedúci tejto organizačnej zložky a štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu toho, o koho zapísanú organizačnú zložku ide,

f) je oprávnená osoba, ktorej toto oprávnenie vyplýva zo zákona alebo z rozhodnutia orgánu verejnej moci,

g) je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickú schránku

1. fyzickej osoby alebo fyzickej osoby podnikateľa, osoba poverená osobou, pre ktorú bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ňou určenom,

2. právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom,

3. orgánu verejnej moci, osoba určená vedúcim orgánu verejnej moci, pre ktorý bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom,

4. zapísanej organizačnej zložky, osoba poverená vedúcim tejto organizačnej zložky alebo štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu toho, o koho zapísanú organizačnú zložku ide,

5. zriadenú podľa osobitného predpisu osoba poverená majiteľom takejto elektronickej schránky.

8.2. Podľa § 13 ods. 6 z. č. 305/2013 Z.z. udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou. Udelením oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou nevzniká oprávnenie na vykonanie iného právneho úkonu v mene majiteľa elektronickej schránky, alebo za majiteľa elektronickej schránky.

8.3. Podľa § 13 ods. 7 z. č. 305/2013 Z.z. udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmenu v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou vykoná majiteľ elektronickej schránky a to elektronickým dokumentom autorizovaným majiteľom elektronickej schránky, ktorý doručí správcovi modulu elektronických schránok prostredníctvom na to určenej funkcie ústredného portálu alebo dokumentom v listinnej podobe s úradne osvedčeným podpisom majiteľa elektronickej schránky. Prístup a disponovanie s elektronickou schránkou v rozsahu udeleného oprávnenia podľa prvej vety zabezpečí správca modulu elektronických schránok bezodkladne, a ak je vykonané dokumentom v listinnej podobe, tak do desiatich pracovných dní odo dňa jeho doručenia.

8.4. Podľa § 13 ods. 8 z. č. 305/2013 Z.z., ak ide o osobu podľa odseku 4 písm. f), oprávnenie na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou maloletého vznikne, len ak táto osoba preukáže oprávnenie zastupovať maloletého pri právnych úkonoch, ak toto oprávnenie nevyplýva z referenčného údajaja; ustanovenie odseku 7 sa použije primerane.

8.5. Podľa § 13 ods. 9 z. č. 305/2013 Z.z. na prístup k elektronickej správe a jej obsahu v elektronickej schránke je oprávnený aj orgán verejnej moci na účely, v rozsahu, za podmienok a spôsobom podľa osobitných predpisov, podľa ktorých je možné sprístupniť údaje, ktoré sú obsahom listového tajomstva, tajomstva iných písomností a záznamov a tajomstva dopravovaných správ a iných písomností.

9.1. Podľa § 19 ods. 1 z. č. 305/2013 Z.z. elektronickou identitou osoby je súbor atribútov, ktoré sú zaznamenateľné v elektronickej podobe a ktoré jednoznačne odlišujú jednu osobu od inej osoby najmä na účely prístupu k informačnému systému alebo na účely elektronickej komunikácie. Elektronická identita osoby sa deklaruje identifikáciou osoby a overuje sa autentifikáciou osoby.

9.2. Podľa § 19 ods. 2 z. č. 305/2013 Z.z. pri prístupe osoby, o ktorej právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci elektronicke koná alebo vo vzťahu ku ktorým verejnú moc vykonáva, k prístupovému miestu alebo spoločnému modulu sa identita deklaruje prostredníctvom identifikátora osoby, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

9.3. Podľa § 19 ods. 3 z. č. 305/2013 Z.z. pri elektronickej úradnej komunikácii prostredníctvom prístupového miesta alebo spoločného modulu sa identita deklaruje prostredníctvom identifikátora osoby uvedeného v prostriedku použitom na autorizáciu pri elektronickej komunikácii, ak je identifikátor osoby v prostriedku použitom na autorizáciu uvedený a ak osobitný predpis neustanovuje inak.

9.4. Podľa § 19 ods. 4 z. č. 305/2013 Z.z. pri prístupe osoby do informačného systému verejnej správy prostredníctvom prístupového miesta zabezpečuje overením správnosti a platnosti identifikátora osoby a použitého autentifikátora vykonanie autentifikácie

a) autentifikačný modul, ak ide o autentifikátor podľa § 21 ods. 1 písm. a),

b) správca komunikačnej časti autentifikačného modulu, ak ide o autentifikátor podľa § 21 ods. 1 písm.

b) alebo písm. c).

9.5. Podľa § 19 ods. 5 z. č. 305/2013 Z.z. pri elektronickej úradnej komunikácii sa autentifikácia vykonáva overením pravdivosti deklarovanej identity prostredníctvom overenia platnosti identifikátora osoby a prostriedku autorizácie, ak sa identifikácia osoby vykonala podľa odseku 3.

9.6. Podľa § 19 ods. 6 z. č. 305/2013 Z.z. osobitný predpis môže ustanoviť alebo správca informačného systému môže určiť, že na autentifikáciu pri použití elektronickej služby verejnej správy, alebo pri prístupe osoby do informačného systému verejnej správy prostredníctvom prístupového miesta podľa odseku 2 je možné použiť len autentifikátor ustanovený pre určitú úroveň autentifikácie podľa štandardov vydaných podľa osobitného predpisu,8) pričom je vždy možné použiť aj autentifikátor vyššej úrovne autentifikácie.

9.7. Podľa § 19 ods. 7 z. č. 305/2013 Z.z. úspešná autentifikácia je podmienkou pre prístup osoby k elektronickej úradnej komunikácii prostredníctvom prístupového miesta, ak osobitný predpis neustanovuje, že elektronickú komunikáciu je možné vykonávať aj bez autentifikácie. Úspešná autentifikácia je podmienkou pre prístup osoby, o ktorej právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci elektronicke koná alebo vo vzťahu ku ktorým verejnú moc vykonáva, k prostriedkom a údajom informačného systému prostredníctvom prístupového miesta, ak osobitný predpis neustanoví alebo správca informačného systému neurčí, že takýto prístup je možný aj bez autentifikácie.

10. Podľa § 23 ods. 4 z. č. 305/2013 Z.z., ak nie je preukázaný opak, na účely elektronickej komunikácie je oprávnenie osoby konať za inú osobu alebo v mene inej osoby preukázané vždy, ak

a) konajúca osoba použije na autorizáciu platný mandátny certifikát podľa osobitného predpisu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia, alebo

b) prostriedok, ktorý konajúca osoba použije na autorizáciu, zodpovedá najmenej úrovni zabezpečenia „vysoká“ podľa osobitného predpisu a obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene.

11. Podľa § 25 ods. 1 z. č. 305/2013 Z.z., ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronickeho podania alebo doručením elektronickeho podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronickeho podania, odmietnuť prijatie elektronickeho podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronicke podanie neúplné. Elektronicke podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa odseku 8.

12. Podľa § 28 ods. 1 z. č. 305/2013 Z.z. elektronicke podanie, vrátane príloh, má rovnaké právne účinky ako návrh na začatie konania, žaloba, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, vrátane príloh, ktoré sa podľa osobitného predpisu podávajú alebo doručujú orgánu verejnej moci v listinnej podobe.

13.1. Zmyslom a účelom autorizácie elektronicke uskutočneného podania vo veci samej (ktorým je v zmysle § 123 ods. 2 CSP aj podanie odporu proti platobnému rozkazu) je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania.

13.2. Autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala. Za osobu, ktorá podanie vo veci samej spísala a podpísala, treba považovať tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronicke podpis alebo kvalifikovaná elektronicke pečat.

13.3. Jedine v prípade, ak by bolo preukázané, že na účely elektronickej komunikácie konajúca osoba, by použila na autorizáciu neplatný mandátny certifikát podľa osobitného predpisu, z ktorého by nevyplývalo oprávnenie konať za túto osobu alebo v jej mene, prípadne rozsah tohto oprávnenia, možno považovať oprávnenie za neplatné.

14. Poverenie vydané 1.2.2021 JUDr. Petrom Vachanom ako zastúpeným, E. D. B. ako oprávnenej, v svojej podstate je splnomocnenie rovnakého druhu, ako keď advokát splnomocní svojho koncipienta či iného administratívneho zamestnanca na čisto administratívne úkony ako je preberanie a otváranie poštových zásielok či ukladanie listinných podaní advokáta do poštových obálok. Z obsahu týchto

úkonov je zrejmé, že ide o úkony skôr administratívno-technické a ide o prirodzený organizačný postup advokáta na výkon advokácie v elektronickej dobe.

15. Ústavný súd SR v náleze III. ÚS 269/2022 namietol, že výklad najvyššieho súdu v rozhodnutí 6Cdo/36/2020 z 27.1.2022 je popretím toho, že elektronickej doba sa má spájať s uľahčením komunikačných procesov. Ide o výklad, ktorý formalistickou redukciou popiera nielen dobu, no predovšetkým skutočnú vôľu a so zákonom súladnú vôľu sťažovateľa dať sa pri podaní dovolania zastúpiť advokátom a skutočnú vôľu advokáta v mene sťažovateľa podať dovolanie, ktoré na základe jeho splnomocnenia podpíše a elektronicke odošle jeho koncipientka.

Všeobecné súdy musia v prípade posudzovania splnenia určitých formálnych podmienok vždy zohľadniť, či procesná strana naplnila účel, ktorý sleduje konkrétna procesná norma. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia toho, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu. Záver najvyššieho súdu o tom, že dovolateľ nebol v dovolaní zastúpený advokátom, je výsledkom takej aplikácie ustanovenia procesného predpisu - § 429 ods. 1 CSP, ktorý nesmeruje k naplneniu jeho účelu. Preto ide o zjavne nedôvodnú a formalistickú právnu úvahu pri výklade procesných predpisov, ktorej následkom je porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 46T ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na okraj možno len dodať, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojím formalizmom vzdáva nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram. Hoci treba uznať, že česká právna úprava je jasnejšia a príčiny zlyhania treba hľadať nielen v judikatúre, ale aj legislatíve, nedá neodcítovať z rozhodnutia pléna českého najvyššieho súdu č. k. PlsN 1/2015 z 5. januára 2017: „Byl-li z datové schránky toho, kdo činí úkon, nebo jeho právního zástupce odeslán do datové schránky soudu elektronický dokument, který obsahuje podání ve věci samé, považuje se za řádně podepsaný úkon ve smyslu § 18 ods. 2 zák. č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, i když takové podání ani jeho přílohy neobsahují uznávaný elektronický podpis. Proto již není třeba vyžadovat doplnění takto učiněného podání předložením jeho originálu v listinné formě podle § 42 odst. 2 o. s. ř.“

16.1. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a nálezu ÚS SR odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa nesplnenia procesných podmienok nepovažuje za dôvodnú. Odpor proti platobnému rozkazu bol podaný oprávnenou osobou a platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, v konaní boli splnené procesné podmienky a nebolo porušené právo na spravodlivý proces.

16.2. Vydanie poverenia na prijímanie, podpisovanie a autorizovanie podaní pre E. D. B. predstavuje súčasť oprávnení disponovať s elektronickej schránkou, a teda aj možnosť odosielať a podpisovať podania. Podanie a podpísanie odporu osobou oprávnenou podľa splnomocnenia na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente je riadne realizované elektronickej podanie. Oprávnenie vydané 1.2.2021 podľa § 23 ods. 4 je splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickej schránkou, ktoré zahŕňa aj právo na prijímanie, podpisovanie a odosielanie správ, prípadne iné úkony spadajúce pod pojem disponovanie s elektronickej schránkou.

17.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, môže byť naplnený, len ak súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17.2. Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery plnú oporu, resp. sa v celom rozsahu opierajú o vykonané dokazovanie.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval právne normy a tieto i správne interpretoval.

19. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne

závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

20.1. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2) možno doplniť nasledovné:

20.2. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

20.3. Je potrebné zdôrazniť, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, ktorú súd odôvodnil nemožnosťou postúpenia pohľadávky v dôsledku neplatného zosplatnenia, pre porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou (§ 17 ods. 1 ZoSÚ).

21. Z obsahu dokazovania vyplynulo, že žalobca skúmal bonitu žalovanej v rozsahu údajov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver (č.l. 12, 13). Totožný rozsah skúmania bonity žalovanej žalobca potvrdil vo svojom vyjadrení z 22.2.2022 (č.l. 48) a rovnako po predbežnom právnom posúdení na pojednávaní 7.6.2022. Uvedený rozsah skúmania bonity súd vyhodnotil ako nedostatočný. S uvedeným záverom sa odvolací súd stotožňuje.

22. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

24. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

25. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

26. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

27. Odvolací súd konštatuje, že podľa súčasnej právnej úpravy môže súd zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, resp. môže prihliadať iba na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany vrátane hmotnoprávných námietok, ktoré strany sporu uplatnili v konaní pred súdom. Proces dokazovania je teda v právnej úprave obsiahnutej v CSP vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, dôsledne rešpektujúc princíp kontradiktórnosti sporového konania, ako aj na koncentračnej zásade. Odvolací súd uvádza, že zákonná koncentrácia konania v zmysle § 154 CSP predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie v zmysle § 153 CSP.

28. Podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 11 ods. 2 veta prvá z. č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods.1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 17 ods. 1 písm. a), b) z. č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

33. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné (špeciálne) podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

35. V posudzovanej veci malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá má svoj právny základ v spotrebiteľskom vzťahu, preto bolo potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, zakotvenú v ustanovení § 17 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

36. V § 17 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. sa ustanovujú ďalšie špeciálne pravidlá prevodu, prechodu pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, pretože s nadobudnutými pohľadávkami zo spotrebiteľských úverov z hľadiska ochrany spotrebiteľa nakladá nový veriteľ ako so svojimi vlastnými pohľadávkami a správa týchto pohľadávok je aj po ich postúpení na iného veriteľa predmetom dohľadu. Toto ustanovenie korešponduje so všeobecnou právnou úpravou zmeny v osobe veriteľa podľa Občianskeho zákonníka. Jednou zo zákonných podmienok, ktorá musí byť nevyhnutne splnená v prípade prevodu, prechodu pohľadávok zo spotrebiteľských úverov v prípade tohto zákonného ustanovenia je skutočnosť, že je možné postúpiť len pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia úveru).

37. Odvolací súd opakuje, že súd prvej inštancie v danej veci posudzovaný právny vzťah správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná a ani nebola namietaná žiadnou zo strán sporu. Následne sa prioritne venoval otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, t.j. či žalobca je nositeľom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca nie je primárnym (pôvodným) veriteľom vymáhanej pohľadávky,

ale je v postavení postupníka. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno- právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno- právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno- právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno- právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/192/2004).

38.1. V zmysle vyššie uvedeného, z obsahu súdneho spisu, tak aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či pôvodný veriteľ pred uzatvorením spotrebiteľského úveru skúmal úverovú bonitu spotrebiteľa (žalovaného).

38.2. Zmluva o revolvingovom úvere podľa § 17 z. č. 129/2010 Z.z., ktoré stanovuje pre platné postúpenie, aby sa postupovala pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, a okrem iného, „až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Odvolací súd dodáva, že predovšetkým nedodržanie zákonného imperatívu vyjadreného v § 17 z. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje rozpor postúpenia pohľadávky so zákonom, následkom čoho je neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 525 v spojení s § 39 OZ), od čoho závisí posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

39. Tvrdenia žalobcu, ktorými preukazoval vykonanie skúmania bonity žalovanej, uvedené v odvolaní, odvolací súd považoval za neprípustnú novotu v odvolacom konaní (§ 366 CSP). Navyše tieto tvrdenia žalobca nijako nepreukázal (výpis z úverového registra, výpis z bankového účtu žalovanej). Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o porušení povinnosti právneho predchodcu žalobcu vyplývajúcej z § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. a následkom vyplývajúcim z tohto porušenia, t.j. nemožnosti zosplatenia úveru.

40. Navyše žalobca doručovanie oznámenia o zosplatení úveru a Poslednú výzvu žalovanej z 21.12.2018 preukazoval podacím hárkom.

41. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ).

42. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ).

43. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplývajú podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorými sú v zmysle § 565 OZ - 1. možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2. dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3. veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

44. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle citovaného § 53 ods. 9 OZ, a to: 1. veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2. veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45.1. Podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva.

45.2. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

46. V predmetnom spore žalobca splnenie povinnosti v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení pre platné postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu poukazuje na výzvu z 21.12.2018, ktorá upozorňovala na možnosť zosplatnenia, ktorú požaduje ako podmienku v zmysle § 53 ods. 9 OZ (v spojitosti s § 565 OZ). Predmetná zásielka nebola žalovanej doručená, a to ani fikciou, keďže žalobca túto skutočnosť nepreukázal. Podací hárok č. H. XXXXXXXXXX (č.l. 127) nie je spôsobilý túto skutočnosť preukázať.

47.1. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade nie je možné aplikovať procesnoprávne predpisy a tam upravenú fikciu doručenia, ale je potrebné aplikovať § 45 ods.1 OZ, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

47.2. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávnych úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j., že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane.

47.3. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020, publikované v Zbierke rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod č. 4, v zmysle ktorého ustanoveniu § 53 ods. 1 OZ neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.

47.4. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávnych predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020).

48.1. S poukazom na uvedené odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že žalobca nepreukázal, že zásielka z 21.12.2018 bola žalovanej doručená do jej dispozičnej sféry. Podací hárok nie je spôsobilý túto skutočnosť preukázať. Žalobca nepredložil ani žiaden iný dôkaz, ktorým by preukázal, že zásielka bola žalovanej doručená, resp. že zásielka bola právnemu predchodcovi žalobcu vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote.

48.2. V dôsledku uvedeného aj tohto dôvodu navyše, neboli splnené podmienky na zosplatnenie úveru a tým ani na následné platné postúpenie celého úveru.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

51. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.